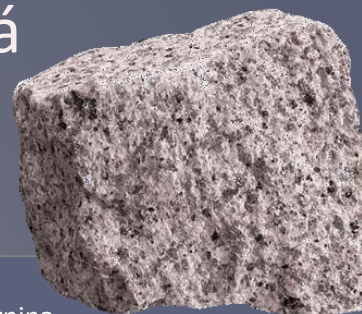

Žula – granit

Hornina vyvřelá – hlubinná

Slovo **žula** pochází z německého *Sohle* = podklad, podloží.

Slovo **granit** pochází z latinského *granum* = zrnko.

V odborné terminologii se dnes již výhradně používá označení granit.

Složení – křemen, živec, slída, amfibol.

Hustota žul se pohybuje kolem 2,80 g/cm³.

Odlučnost (dělitelnost) žuly je **kvádrovitá**, někde tlustě lavicovitá, vyskytuje se také sloupcovitá a kulovitá odlučnost, nepravidelně polyedrická odlučnost je typická pro zvrásněné oblasti.

Výskyt:

Českomoravská vrchovina, Český les, Šumava, Smrčiny, Krušné hory, Krkonoše, Železné hory, Jizerské hory.

Využití:

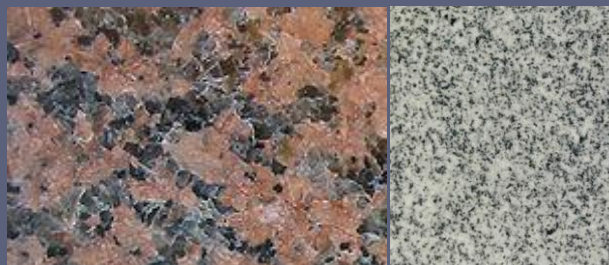
kvalitní stavební kámen – štěrk, dlažební kostky, obrubníky, základové kameny

dekorativní kámen – obložení budov, kuchyňské pracovní desky, náhrobní desky.

Vlastnosti:

- Tvrdá, dobře štěpná hornina.
- Žuly jsou obvykle do šeda zbarvené s modrým odstínem, známé jsou ovšem také červené žuly.

- Žuly jsou stejnoměrně zrnité občas porfyrické (v hornině jsou přítomny vyrostlice a menší zrna tvořící základní hmotu).
- Granity jsou relativně tvrdé a pevné horniny, jsou odolné vůči zvětrávání, a proto jsou považovány za extrémně odolné vůči povětrnostním vlivům.
- Vzhledem k mineralogickému složení je žula odolná proti většině kyselin, ale i jiným chemikáliím.
- Vysoký obsah křemene má rovněž vliv na to, že jsou granity poměrně tvrdé. Lze hovořit o 6. až 7. stupni tvrdosti.
- Granit je rovněž odolný vůči vysokým teplotám, kdy bod tání se pohybuje mezi 1215 - 1260 ° C.
- Nepřehlédnutelným znakem granitů je přirozená radioaktivita. Žuly jsou díky mineralogickému složení relativně bohaté na draslík, uran i thorium. Tato přirozená míra radiace ovšem není nebezpečná a vzhledem k nízkým naměřeným hodnotám přirozené radioaktivity je žula vhodná i pro bytovou výstavbu.

Vystavené vzorky jsou z lomů v Budislavi, Zderaze (Chřibů), Skutče, Pánova kopce a Chvaletic.